

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 431. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351276448.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Den V. Søn. effter Trini.

Collect.

OGud som haffuer bered dem dig elske wsiunlige oc Aandelige gode tingist/ indgiff i vore hierte din kærligheds begering/ at de som dig elske i altingist oc offuer alle tingist/ maa faa det du haffuer loffuit/ som offuer gaar alle begering/ Ved vor Herre Iesum Christum/ som/ etc.

432

Oc vnder tiden denne.

OIhesu Christe/ du leffuende Guds Søn/ som haffuer giffuit oss dit hellige Ord/ oc met alle || haande legemlige velsignelser benaadet/ Wi bekende oss at vere wuerdige til at bekomme saadant alsammen/ oc haffde vel verre fortient/ Men wi bede dig/ du vilt (lige som Petro) forlade oss vore synder/ oc giffue lycke oc salighed i vort kald/ paa det wi kunde ved dig/ opholdis oc beskermis baade timelige oc euige/ oc dig saa prise oc loffue euindelige/ Amen.

Epistelen I. Petri. III.

MEen endelige/ kære Brødre/ da verer alle sammen ved it sind/ metlidige/ brøderlige/ barmhertige/ venlige. Betaler icke ont met ont/ eller skendzord met skendzord/ men velsigner der imod/ Oc vider at i ere kallede der til/ at i skulle arffue velsignelse. Thi || at huo som vil leffue oc see gode dage/ Hand skal stille sin Tunge/ at hun taler inted ont/ oc sine læbe/ at de icke besuige. Hand skal vende sig fra ont/ oc gøre gaat/ Hand skal søge Fred/ oc effterfølge hannem. Thi at Herrens øyen see til de Retferdige/ oc hans øern til deris Bøn. Oc Herrens Ansict seer til dem som gøre ont. Oc huo er den/ som eder kand skade/ der som i effterfølge det gode? Oc der som i oc lide for Retferdigheds skyld/ saa ere i dog salige. Oc frycter icke for deris || trusel/ oc forferdis icke/ Men helliger den Herre Gud i eders hierte.

Euangelium Luce. V.

OC det begaff sig/ der Folcket trengde sig til hannem/ at høre Guds ord/ Oc hand stod hoss den Søn Genezareth/ oc saa thu Skib staa hoss Søen/ oc Fiskerne vaare vdgongne/ oc tode deris garn/ Da traadde hand i it aff Skibene/ som hørde Simon til/ oc bad hannem/ at hand skulde legge det fra Landet. Oc hand sette sig/ oc lærde Folcket || aff Skibet. Oc der hand loed aff at tale/ sagde hand til Simon/ Far vd paa dybet/ oc kast eders Garn vd/ at i drage 433 en dræt. Oc Simon suarede/ oc sagde til hannem/ Mestere/ wi haffue arbeydet den gantske Nat/ oc finge inted/ Men paa dit Ord vil ieg vdkaste Garnet. Oc der de gjorde det/ da fing de en stor hob Fisck/ oc deris Garn reffuis sønder/ Oc de nickede at deris Stalbrødre/ som vaare i det andet Skib/ at de skulde komme/ oc hielpede dem at drage. Oc de komme/ oc fyllede baade || Skibene fulde/ saa at de suncke. Der Simon Petrus det saa/ falt hand paa knæ faar Iesu/ oc sagde/ Herre/ gack vd fra mig/ leg er it syndigt Menniske. Thi hannem vaar kommen en redzel paa/ oc alle dem som vaare met hannem/ for

denne Fiskedræt/ som de haffde giort met huer andre/ Dissligest ocsaa Iacobum oc Iohannem Zebedei sønner/ Simons Stalbrødre. Oc Ihesus sagde til Simon/ Frycte dig icke/ Thi at nu her effter skalt du tage Menniske. Oc de førde Skibene || til Landet/ oc forlode alting/ oc fulde hannem effter.